

Europeiska unionens officiella tidning

C 348

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextioandra årgången

14 oktober 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 348/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning	1
---------------	---	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 348/02	Mål C-449/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 13 juni 2019 – WEG Tevesstraße mot Finanzamt Villingen-Schwenningen	2
2019/C 348/03	Mål C-465/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Straubing (Tyskland) den 19 juni 2019 – B & L Elektrogeräte GmbH mot GC	2
2019/C 348/04	Mål C-471/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 20 juni 2019 – Middlegate Europe NV mot Ministerraad	3

SV

2019/C 348/05	Mål C-491/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 26 juni 2019 – Emberi Erőforrások Minisztériuma mot Szent Borbála Kórház	4
2019/C 348/06	Mål C-507/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 3 juli 2019 – Förbundsrepubliken Tyskland mot XT	4
2019/C 348/07	Mål C-529/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Potsdam (Tyskland) den 11 juli 2019 – Möbel Kraft GmbH & Co. KG mot ML	6
2019/C 348/08	Mål C-540/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 16 juli 2019 – WV mot Landkreis Harburg	6
2019/C 348/09	Mål C-546/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 16 juli 2019 – BZ mot Westerwaldkreis	7
2019/C 348/10	Mål C-559/19: Talan väckt den 22 juli 2019 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien	8
2019/C 348/11	Mål C-596/19 P: Överklagande ingett den 6 augusti 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 27 juni 2019 i mål T-20/17, Ungern mot Europeiska kommissionen	10
2019/C 348/12	Mål C-603/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Špecializovaný trestný súd (Slovakien) den 9 augusti 2019 – Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky mot TG, UF	11
2019/C 348/13	Mål C-609/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne (Frankrike) den 13 augusti 2019 – BNP Paribas Personal Finance SA mot VE	12
2019/C 348/14	Mål C-623/19 P: Överklagande ingett den 21 augusti 2019 av Alfamicro - Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 28 juni 2019 i mål T-64/18, Alfamicro mot kommissionen	13
2019/C 348/15	Mål C-638/19 P: Överklagande ingett den 27 augusti 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 18 juni 2019 i mål T-624/15, European Food m.fl. mot kommissionen	14
Tribunalen		
2019/C 348/16	Mål T-499/19: Talan väckt den 10 juli 2019 – ZU mot EEAS	16
2019/C 348/17	Mål T-566/19: Talan väckt den 17 augusti 2019 – Scandlines Danmark och Scandlines Deutschland mot kommissionen	17
2019/C 348/18	Mål T-582/19: Överklagande ingett den 23 augusti 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management mot EUIPO – Lacoste (LOVE PINK)	17
2019/C 348/19	Mål T-583/19: Överklagande ingett den 23 augusti 2019 – Electrolux Home Products mot EUIPO - D. Consult (FRIGIDAIRE)	18

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH
ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning

(2019/C 348/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 337, 7.10.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 328, 30.9.2019

EUT C 319, 23.9.2019

EUT C 312, 16.9.2019

EUT C 305, 9.9.2019

EUT C 295, 2.9.2019

EUT C 288, 26.8.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 13 juni 2019 – WEG Tevesstraße mot Finanzamt Villingen-Schwenningen

(Mål C-449/19)

(2019/C 348/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i det nationella målet*Klagande:* WEG Tevesstraße*Motpart:* Finanzamt Villingen-Schwenningen**Tolkningsfrågan**

Ska bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ (EUT L 347, 2006, s. 1) tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken samfällighetsföreningars tillhandahållande av värme till lägenhetsägare undantas från mervärdesskatt?

⁽¹⁾ ABl. 2006, L 347, S. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Straubing (Tyskland) den 19 juni 2019 – B & L Elektrogeräte GmbH mot GC

(Mål C-465/19)

(2019/C 348/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Straubing

Parter i det nationella målet

Klagande: B & L Elektrogeräte GmbH

Motpart: GC

Tolkningsfråga

Föreligger ett avtal utanför fasta affärslokaler i den mening som avses i artikel 2 led 8 c i direktiv 2011/83/EU, vilket medför ångerrätt enligt artikel 9 i direktivet, om en näringsidkare, som på en mäsas befinner sig i respektive framför en monter som ska anses utgöra en fast affärslokal i den mening som avses i artikel 2 led 9 i direktivet, och tilltalar en konsument som i en mässhall på en konsumentmäsas står i gängen framför montern utan att kommunicera med näringsidkaren och avtalet därpå ingås i montern?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 20 juni 2019 – Middlegate Europe NV mot Ministerraad

(Mål C-471/19)

(2019/C 348/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i det nationella målet

Klagande: Middlegate Europe NV

Motpart: Ministerraad

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 49 FEUF, i förekommande fall i förening med artikel 56 FEUF och artiklarna 15 och 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så att de utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att personer eller näringsidkare som vill utföra hamnarbete i den mening som avses i 1972 års lag – inklusive verksamhet som saknar samband med stuvning eller lossning av fartyg i strikt mening – i ett belgiskt hamnområde är skyldiga att endast anlita erkända hamnarbetare för att utföra detta arbete?
 2. För det fall att fråga 1 ska besvaras jakande: får Grondwettelijk Hof upprätthålla verkningarna av de berörda artiklarna 1 och 2 tills vidare, i syfte att undvika rättslig osäkerhet och sociala spänningar och för att ge lagstiftaren möjlighet att anpassa lagstiftningen så att den överensstämmer med de skyldigheter som följer av unionsrätten?
-

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 26 juni 2019 – Emberi Erőforrások Minisztériuma mot Szent Borbála Kórház

(Mål C-491/19)

(2019/C 348/05)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i det nationella målet

Svaranden i första instans (klagande i högsta instans): Emberi Erőforrások Minisztériuma

Käranden i första instans (motpart i högsta instans): Szent Borbála Kórház

Tolkningsfrågor

- 1 I det rättsförhållande som uppkommer på grund av ett bidragsavtal, är de förmedlande myndigheterna och organen i medlemsstaterna behöriga att i första eller andra instans handlägga ett förfarande på grund av oegentlighet för att i sina förfaranden, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1083/2006⁽¹⁾ av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (nedan kallad förordningen) – i synnerhet inom ramen för den kontrollmekanism som regleras i artiklarna 60, 70 och 98 – direkt pröva varje åsidosättande som har lett till eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för Europeiska unionens budget, och är de, vid behov, skyldiga att tillämpa finansiella korrigeringar?
- 2 Säkerställs skyddet av unionens finansiella intressen med tillbörlig effektivitet genom en nationell processrättslig lagstiftning, eller den praxis där denna lagstiftning tolkas, enligt vilken möjligheten att slå fast att det föreligger ett avtalsbrott med avseende på bidragsavtalet på grund av ett åsidosättande av bestämmelserna om offentlig upphandling (oegentlighet) och göra gällande ett civilrättsligt skadeståndsanspråk som har sin grund i detta åsidosättande, är beroende av att Överklagandenämnden för offentlig upphandling eller en domstol – som prövar ett överklagande av ett beslut från överklagandenämnden – slutgiltigt har fastställt att bestämmelsen har åsidosatts?
- 3 Om åsidosättandet av bestämmelserna om offentlig upphandling innebär en oegentlighet men det inte har inletts något förfarande vid överklagandenämnden, är då den domstol som prövar de civilrättsliga skadeståndsanspråken rörande fullgörelse av bidragsavtalet behörig att pröva oegentligheten i samband med den offentliga upphandlingen när den prövar avtalsbrottet?

⁽¹⁾ EUT L 210, 2006, s. 25.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 3 juli 2019 –
Förbundsrepubliken Tyskland mot XT**

(Mål C-507/19)

(2019/C 348/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland

Motpart: XT

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bedömningen av frågan huruvida skydd eller bistånd från UNRWA för en statslös palestiniere har upphört i den mening som avses i artikel 12.1 a andra meningen i direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾ i geografiskt hänseende enbart grundas på det aktuella verksamhetsområde (Gazaremsan, Jordanien, Libanon, Syrien, Västbanken), i vilket den statslöse hade sin faktiska vistelseort (i förevarande mål Syrien) när vederbörande lämnade UNRWA:s mandatområde, eller ska ytterligare verksamhetsområden som tillhör UNRWA:s mandatområde beaktas?
- 2) Såvida bedömningen inte enbart ska grundas på verksamhetsområdet vid avfärden: Ska bedömningen alltid och oberoende av ytterligare villkor grundas på samtliga verksamhetsområden som mandatområdet består av? Om denna fråga besvaras nekande: Ska ytterligare verksamhetsområden endast beaktas för det fall att den statslöse hade en väsentlig (territoriell) anknytning till detta verksamhetsområde? Krävs det för en sådan anknytning att vederbörande har en – befintlig eller tidigare – vanlig vistelseort vid avfärden? Ska ytterligare omständigheter beaktas vid prövningen av huruvida det föreligger en väsentlig (territoriell) anknytning? Om denna fråga besvaras jakande: Vilka? Är det avgörande huruvida det är möjligt och rimligt för den statslösa personen att resa in i det aktuella verksamhetsområdet vid tidpunkten för avfärden från UNRWA:s mandatområde?
- 3) Omfattas en statslös person som lämnar UNRWA:s mandatområde, eftersom vederbörandes personliga säkerhet är allvarligt hotad och UNRWA saknar möjlighet att erbjuda skydd eller bistånd, även automatiskt av skyddet enligt direktiv 2011/95/EU i den mening som avses i artikel 12.1 a andra meningen i direktivet, om personen tidigare har begett sig till detta verksamhetsområde utan att dennes personliga säkerhet var allvarligt hotad i det verksamhetsområde där vederbörande tidigare vistades och utan att personen enligt de förhållanden som var tillämpliga vid den tidpunkt gränsen passerades kunde räkna med att dels erhålla skydd eller bistånd från UNRWA i det verksamhetsområde till vilket denne beger sig, dels inom överskådlig framtid kunna återvända till det verksamhetsområde där denne hade sin hittillsvarande vistelseort?
- 4) Ska bedömningen av frågan huruvida en statslös person inte automatiskt ska beviljas flyktingstatus, eftersom villkoren i artikel 12.1 a andra meningen i direktiv 2011/95/EU inte längre är uppfyllda efter avfärden från UNRWA:s mandatområde, enbart grundas på det verksamhetsområde i vilket den sista vanliga vistelseorten är belägen? Om denna fråga besvaras nekande: Ska de områden på vilka bedömningen av tidpunkten för avfärden ska grundas dessutom beaktas kumulativt enligt fråga 2? Om denna fråga besvaras nekande: På grundval av vilka kriterier ska det fastställas vilka områden som ska beaktas vid tidpunkten för det beslut som fattas med anledning av ansökan? Krävs det för att villkoren i artikel 12.1 a andra meningen i direktiv 2011/95/EU inte längre ska anses vara uppfyllda att de (statliga eller halvstatliga) myndigheterna i det aktuella verksamhetsområdet är beredda att ta emot den statslösa personen (igen)?
- 5) För det fall att det verksamhetsområde där den (sista) vanliga vistelseorten är belägen anses avgörande för frågan om villkoren i artikel 12.1 a andra meningen i direktiv 2011/95/EU är uppfyllda eller inte: Vilka kriterier är avgörande vid fastställandet av den vanliga vistelseorten? Krävs det att det är frågan om en laglig vistelse som har godkänts av vistelsestaten? Om denna fråga besvaras nekande: Krävs det att de ansvariga myndigheterna i verksamhetsområdet åtminstone medvetet tolererar den berörda statslösa personens vistelse? Om denna fråga besvaras jakande: Krävs det att de ansvariga myndigheterna har konkret kännedom om den enskilda statslösa personens närvaro eller är det tillräckligt att de medvetet tolererar vistelsen, eftersom denne tillhör en större persongrupp? Om denna fråga besvaras nekande: Är det i sig tillräckligt med en längre faktisk vistelse?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehålllet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Potsdam (Tyskland) den 11 juli 2019 – Möbel Kraft GmbH & Co. KG mot ML

(Mål C-529/19)

(2019/C 348/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Potsdam

Parter i det nationella målet

Kärande: Möbel Kraft GmbH & Co. KG

Svarande: ML

Tolkningsfrågan

Gäller den ångerrätt som föreskrivs i artikel 16 c i konsumentdirektivet ⁽¹⁾ inte heller vid tillverkning av varor enligt konsumentens anvisningar, när säljaren ännu inte har börjat tillverka varorna och när han eller hon själv, och inte tredje part, ska göra justeringar hos kunden? Har det någon betydelse om varorna kan återställas i samma skick som före individualiseringen mot en liten nedmonteringskostnad, nämligen cirka 5 procent av varans värde?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 16 juli 2019 – WV mot Landkreis Harburg

(Mål C-540/19)

(2019/C 348/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: WV

Motpart: Landkreis Harburg

Tolkningsfrågan

Kan ett offentligt organ som har gett en underhållsberättigad socialt bistånd enligt offentligrättsliga bestämmelser väcka en regresstalan vid domstolen där den underhållsberättigade har hemvist enligt artikel 3 b i förordning nr 4/2009 ⁽¹⁾, för att göra gällande ett civilrättsligt underhållskrav mot den underhållsskyldige, vilket organet har övertagit enligt lag från den underhållsberättigade?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (EUT L 7, 2009, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 16 juli 2019 – BZ mot Westerwaldkreis

(Mål C-546/19)

(2019/C 348/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: BZ

Motpart: Westerwaldkreis

Tolkningsfrågor

1. a) Omfattas ett inreseförbud som har utfärdats mot en tredjelandsmedborgare "för andra ändamål än invandring" av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ⁽¹⁾ i fall där medlemsstaten inte har använt sig av möjligheten i artikel 2.2 b i detta direktiv?
- b) Om fråga 1 a besvaras nekande: Omfattas ett sådant inreseförbud inte heller av direktiv 2008/115/EG när tredjelandsmedborgaren – oberoende av ett utvisningsbeslut som har utfärdats mot denne och till vilket inreseförbudet är kopplat – redan vistas olagligen i landet och därmed i princip omfattas av direktivets tillämpningsområde?
- c) Hör ett inreseförbud, som utfärdas i samband med ett beslut om utvisning med hänsyn till allmän ordning och säkerhet (i det aktuella fallet av generalpreventiva skäl i syfte att bekämpa terrorism), till de inreseförbud som utfärdas "för andra ändamål än invandring"?

2. Om fråga 1 besvaras på så sätt att det aktuella inreseförbudet omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2008/115/EG:
- Får det administrativa beslutet om upphävande av beslutet om återvändande (i det aktuella fallet varsel om avlägsnande) till följd att ett samtidigt utfärdat inreseförbud i den mening som avses i artikel 3.6 i direktiv 2008/115/EG blir rättsstridigt?
 - Inträffar denna rättsföljd också när det före beslutet om återvändande utfärdade administrativa beslutet om utvisning äger (har vunnit) laga kraft?

(¹) EUT L 348, 2008, s. 98.

Talan väckt den 22 juli 2019 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-559/19)

(2019/C 348/10)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Hermes, E. Manhaeve och E. Sanfrutos Cano)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (¹) av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, jämförd med direktivets artikel 1 a och punkt 2.1.2 i dess bilaga V, artikel 5, och punkt 2.2 i dess bilaga II samt artikel 11.1, 11.3 a, 11.3 c, 11.3 e och 11.4, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att förebygga en försämring av statusen i grundvattenförekomsterna i området Doñana, genom att inte genomföra en ytterligare karakterisering av de förekomster som identifierats vara utsatta för risker, genom att inte fastställa nödvändiga åtgärder och genom att inte inkludera lämpliga grundläggande och kompletterande åtgärder i åtgärdsprogrammet för vattenområdesplanen avseende avrinningsdistriktet i Guadalquivir,
- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.2, jämförd med artikel 7 i rådets direktiv 92/43/EG (²) av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra en försämring av de livsmiljöer och habitat som motiverat de i målet aktuella särskilda skyddsområdena (ZEPA/LIC ES0000024 Doñana, ZEPA/LIC ES61 50009 Doñana Norte y Oeste och ZEPA ES61 50012 Dehesa del Estero och Montes de Moguer), samt
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. *Underlåtenhet att uppfylla skyldigheter enligt artikel 4.1 b i direktiv 2006/60/EG, jämförd med direktivets artikel 1 a och punkt 2.1.2 i bilaga V till nämnda direktiv*

I artikel 4.1 b i direktiv 2006/60/EG föreskrivs en skyldighet för medlemsstaterna att förebygga en försämring av statusen i alla grundvattenförekomster. Denna bestämmelse ska jämföras med direktivets artikel 1 a som fastställer miljömålen för medlemsstaterna i fråga om grundvattenförekomster och punkt 2.1.2 i bilaga V till nämnda direktiv som definierar vad som är en god kvantitativ status för grundvattenförekomster. Kommissionen anser att Konungariket Spanien inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att förhindra en försämring vid överexploatering av grundvattenförekomsterna i området Doñana. Kommissionen anser därför att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 b i direktiv 2006/60/EG, jämförd med direktivets artikel 1 a och punkt 2.1.2 i dess bilaga V.

2. *Underlåtenhet att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 5 i direktiv 2000/60/EG, jämförd med punkt 2.2 i bilaga II till nämnda direktiv*

I artikel 5 i direktiv 2000/60/EG fastställs det förfarande som ska användas för avrinningsdistrikt och enligt vilket det krävs att det görs en analys av dess karakteristika, en översyn av konsekvenserna av mänsklig verksamhet för ytvattnets och grundvattnets status och en ekonomisk analys av vattenanvändningen. När det, efter det att en inledande analys av områdets karakteristika har gjorts, visar sig att grundvattenförekomsten är utsatt för risker, ska medlemsstaterna enligt punkt 2.2 i bilaga II till direktivet genomföra en ytterligare karakterisering. Kommissionen menar att Konungariket Spanien har gjort en felaktig tillämpning av artikel 5.1 i direktiv 2000/60/EG, jämförd med punkt 2.2 i bilaga II till nämnda direktiv, eftersom det inte har genomfört en ytterligare karakterisering av de grundvattenförekomster i området Doñana som identifierats vara utsatta för risker och inte heller har fastställt de åtgärder som krävs. Kommissionen anser därför att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 i direktiv 2000/60/EG, jämförd med punkt 2.2 i bilaga II till nämnda direktiv.

3. *Åsidosättande av artikel 11.1, 11.3 a, 11.3 c, 11.3 e och 11.4 i direktiv 2000/60/EG*

Enligt artikel 11.1 i direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna "för varje avrinningsdistrikt eller för den del av ett internationellt avrinningsdistrikt som ligger på dess territorium se till att ett åtgärdsprogram upprättas och därvid beakta resultaten av de analyser som krävs enligt artikel 5 för att uppnå de mål som fastställs enligt artikel 4". I artikel 11.3 a, 11.3 c och 11.3 e anges vissa grundläggande åtgärder som ska ingå i ett sådant åtgärdsprogram. I artikel 11.4 i samma direktiv hänvisas till kompletterande åtgärder som utformas och genomförs utöver de grundläggande åtgärderna. Kommissionen anser att Konungariket Spanien inte har inkluderat lämpliga grundläggande och kompletterande åtgärder i åtgärdsprogrammet för vattenområdesplanen avseende avrinningsdistriktet i Guadalquivir varför Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11.1, 11.3 a, 11.3 c, 11.3 e och 11.4 i direktiv 2000/60/EG.

4. *Åsidosättande av artikel 6.2, jämförd med artikel 7 i direktiv 92/43/EEG*

I artikel 6.2 i direktiv 92/43/EEG föreskrivs, mot bakgrund av principen om förebyggande åtgärder, en allmän skyddsplikt, som innebär att medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra sådan försämring och sådana störningar av livsmiljöerna och habitaterna för de arter för vilka särskilda områden har utsetts som kan ha betydande konsekvenser för målen med direktivet. Enligt artikel 7 i samma direktiv ska denna skyddsplikt även omfatta områden som utsetts till särskilda bevarandeområden för fåglar enligt [rådets] direktiv 79/409/EEG⁽¹⁾ [av den 2 april 1979] om bevarande av vilda fåglar. Kommissionen menar att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.2 och artikel 7 i direktiv 92/43/EEG, genom att inte vidta lämpliga åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitaterna för de arter för vilka områdena ZEPA/LIC ES0000024 Doñana, ZEPA/LIC ES6150009 Doñana Norte y Oeste och ZEPA ES6150012 Dehesa del Estero och Montes de Moguer, har utsetts.

⁽¹⁾ EGT L 327, 2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, 1992, s. 7; svensk specialutgåva: område 15, volym 11, s. 114.

⁽³⁾ EGT L 103, 1979, s. 1; svensk specialutgåva: område 15, volym 2, s. 161.

Överklagande ingett den 6 augusti 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 27 juni 2019 i mål T-20/17, Ungern mot Europeiska kommissionen

(Mål C-596/19 P)

(2019/C 348/11)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: Bottka V. och P.-J. Loewenthal)

Övriga parter i målet: Ungern och Republiken Polen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom (nionde avdelningen) av den 27 juni 2019 i mål T-20/17, Ungern/kommissionen,
- slå fast att Ungerns talan vid tribunalen inte kan bifallas på den andra och den tredje grunden som åberopats till stöd för nämnda talan, avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten och maktmissbruk samt förplikta Ungern att ersätta rättegångskostnaderna i målet vid tribunalen och i målet om överklagande,
- alternativt återförvisa målet till tribunalen för prövning av de grunder som ännu inte prövats samt besluta att frågan om rättegångskostnader i målet vid tribunalen och i målet om överklagande anstår.

Grunder och huvudargument

Den första grund som kommissionen har åberopat till stöd för sitt överklagande avser att tribunalen åsidosatte artikel 107.1 FEUF när den fann att strukturen på de progressiva skattesatser som gällde för den ungerska reklamskatten inte var selektiv. Till utveckling av den första grunden har kommissionen anfört följande tre argument:

- För det första gjorde tribunalen en oriktig bedömning när den i punkterna 78–83 i den överklagade domen fann att kommissionen, vid fastställandet av referenssystemet, felaktigt hade undantagit den ungerska reklamskattens progressiva skattesatser. I motsats till vad tribunalen fann var kommissionens synsätt i det omtvistade beslutet förenligt med unionsdomstolens praxis. Tribunalen gjorde således en felaktig rättstillämpning vid fastställandet av referenssystemet.
- För det andra gjorde tribunalen en oriktig bedömning när den i punkterna 84–90 i den överklagade domen fann att kommissionen på ett felaktigt sätt hade fastställt reklamskattens syfte, mot bakgrund av vilket jämförbarhetsbedömningen ska göras. Det följer av domstolens fasta praxis att det som är relevant vid jämförbarhetsbedömningen endast är det beskattningsföremål som avses med åtgärden, det vill säga det beskattningssyfte som bestäms genom den beskattningsgrundande händelsen. Andra syften, som till exempel skatteförmåga, är endast relevanta för bedömningen av huruvida det finns sakliga skäl för den åtskillnad som skatten innebär, förutsatt att dessa syften är kopplade till skattens art. Tribunalen gjorde således en felaktig rättstillämpning när den vid jämförbarhetsbedömningen hänvisade till ett påstått fördelningspolitiskt syfte med reklamskatten.

- För det tredje gjorde tribunalen en oriktig bedömning när den i punkterna 91–105 i den överklagade domen fann att det var fel av kommissionen att i det omtvistade beslutet slå fast att det fördelningspolitiska syftet inte kunde rättfärdigas av omsättningsskattens progressivitet. Tribunalens bedömning att den ungerska reklamskatten inte utgör diskriminering och att den eftersträvar ett omfördelningssyfte bygger på ett felaktigt antagande om att företag med hög omsättning nödvändigtvis har en högre vinst än företag med lägre omsättning. På grundval av detta felaktiga antagande gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den fann att den diskriminering som reklamskatten ger upphov till kan rättfärdigas av ett syfte som inte är en del av skattens karaktär. Genom att utgå från detta felaktiga antagande vände tribunalen dessutom på ett otillbörligt sätt på bevisbördan och ålade kommissionen att visa att den ungerska reklamskattens progressiva skattesatser inte kunde rättfärdigas av dess påstådda fördelningspolitiska syfte.

Den andra grund som kommissionen har åberopat till stöd för sitt överklagande avser att tribunalen åsidosatte artikel 107.1 FEUF när den fann att möjligheten att dra av procent av förlusterna inte var selektiv. För det första är nämnda åtgärd oförenlig med det referenssystem som den påstås vara en del av, eftersom den innebär att skattskyldiga personer som är skyldiga att betala en skatt som baseras på deras omsättning har rätt att dra av överförda förluster, vilket inte återspeglar företagets vinst. I motsats till vad tribunalen fann är åtgärden inte heller av allmän karaktär och beror inte på en godtycklig omständighet. Tvärtom kunde de personer som gynnades av åtgärden avseende det föregående beskattningsåret identifieras vid tidpunkten för skattens införande.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Špecializovaný trestný súd (Slovakien) den 9 augusti 2019 –
Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky mot TG, UF**

(Mål C-603/19)

(2019/C 348/12)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Špecializovaný trestný súd

Parter i det nationella målet

Klagande: Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky

Motpart: TG, UF

Tolkningsfrågor

- 1) Är Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU ⁽¹⁾ av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem – (huvudsakligen rätten till aktiv medverkan i straffrättsliga förfaranden och rätten till skadestånd i straffrättsliga förfaranden) som till sin art inte bara tillkommer fysiska personer, i egenskap av kännande varelser – tillämpligt även på juridiska personer och staten, eller statliga myndigheter, när bestämmelserna i nationell rätt tillerkänner dem ställningen som skadelidande personer i straffrättsliga förfaranden?
- 2) Är det förenligt med artiklarna 17 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 38.1 h i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 ⁽²⁾ av den 21 juni 1999, jämförd med kommissionens förordning (EG) nr 1681/94 ⁽³⁾ av den 11 juli 1994, att ha en lagstiftning och rättspraxis ⁽⁴⁾ som innebär att staten i ett straffrättsligt förfarande inte kan begära ersättning för skada som orsakats av den miss-tänktes bedrägliga förfarande, som får till följd att medel från Europeiska unionens budget förskingras, och enligt artikel 256.3 i straffprocesslagen inte heller kan överklaga beslutet genom vilket domstolen beslutar att inte tillåta ett sådant ersättningsanspråk eller att inte tillåta att administrationen som företräder staten begär skadestånd vid huvudförhandlingen såsom skadelidande, och som inte heller föreskriver någon annan typ av förfarande i vilket staten kan utöva sin rätt gentemot den anklagade,

med följden att det inte heller är möjligt att garantera statens rätt till skadestånd i förhållande till den anklagades tillgångar och ekonomiska rättigheter i den mening som avses i artikel 50 i civilprocesslagen, vilket således gör att denna rätt inte kan utkrävas i praktiken?

- 3) Ska begreppet "ett och samma företag" i artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 994/98 ⁽⁵⁾ av den 7 maj 1998, jämförd med artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 ⁽⁶⁾ av den 12 januari 2001, tolkas enbart formellt, i den meningen att det är nödvändigt och tillräckligt att fastställa huruvida de berörda bolagen utgör självständiga juridiska personer enligt den nationella rättsordningen, så att det är möjligt att bevilja vart och ett av dessa bolag ett statligt stöd med ett belopp på upp till 100 000 euro, eller är det avgörande kriteriet de faktiska villkoren för driften och ledningen av sådana bolag, vilka ägs av samma personer och har kopplingar till varandra, som om det rörde sig om ett system med dotterbolag som drivs av ett moderbolag, även om vart och ett av dessa bolag utgör en egen juridisk person enligt nationell rätt, så att de ska anses utgöra "ett och samma företag" som, i egenskap av en enda enhet, kan få ett statligt stöd på upp till 100 000 euro endast en gång?
- 4) Ska, med avseende på konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽⁷⁾, uttrycket "skada" [som ska ersättas] anses avse endast den del av de felaktigt utbetalda medlen som har direkt samband med det bedrägliga förfarandet eller avses även de faktiska kostnader som noggrant har dokumenterats samt användningen av bidraget, om det av bevisningen framgår att utgiften för dessa har varit nödvändig för att dölja det bedrägliga förfarandet, skjuta upp upptäckten av det bedrägliga förfarandet och erhålla hela det statliga stöd som beviljats?

-
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 2012, s. 57).
 - ⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, 1999, s. 1).
 - ⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1681/94 av den 11 juli 1994 om oriktigheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av strukturpolitiken och om organisationen av ett informationssystem på detta område (EGT L 178, 1994, s. 43).
 - ⁽⁴⁾ Yttrande från brottmålsavdelningen vid Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republiken Slovakien högsta domstol) av den 29 november 2017.
 - ⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd (EGT L 142, 1998, s. 1).
 - ⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EGT L 10, 2001, s. 30).
 - ⁽⁷⁾ Konvention som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT C 316, 1995, s. 49).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne (Frankrike)
den 13 augusti 2019 – BNP Paribas Personal Finance SA mot VE

(Mål C-609/19)

(2019/C 348/13)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne

Parter i det nationella målet

Kärande: BNP Paribas Personal Finance SA

Svarande: VE

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 4.2 i direktiv 93/13 ⁽¹⁾ tolkas så, att det huvudsakliga föremålet för ett lån i utländsk valuta och återbetalbart i den nationella valutan utgörs av avtalsvillkor – vilka inte kan beaktas separat – som föreskriver att lånet ska betalas av med fasta betalningar som i första hand ska räknas av mot räntan och att avtalstiden kan förlängas och betalningarna höjas för att betala det återstående beloppet, och detta belopp kan öka markant till följd av växelkursens förändringar?

- 2) Ska artikel 3.1 i direktiv 93/13 tolkas så, att avtalsvillkor som föreskriver att fasta betalningar i första hand ska räknas av mot räntan och att avtalstiden kan förlängas och betalningarna höjas för att betala det återstående beloppet, vilket kan öka markant till följd av växelkursens förändringar, medför en betydande obalans i avtalsparternas rättigheter och skyldigheter, bland annat genom att de utsätter konsumenten för en oproportionerlig växelrisk?
- 3) Ska artikel 4 i direktiv 93/13 tolkas så, att prövningen av om avtalsvillkor i ett låneavtal uttryckt i utländsk valuta och återbetalbar i nationell valuta är klara och begripliga ska göras med beaktande av det förutsägbara ekonomiska sammanhanget i samband med att avtalet ingicks, i förevarande fall de konsekvenser som de ekonomiska svårigheterna under åren 2007–2009 hade på växelkursens förändringar, med hänsyn till den professionella långgivarens sakkunskap och kännedom samt goda tro?
- 4) Ska artikel 4 i direktiv 93/13 tolkas så, att frågan om avtalsvillkor i ett låneavtal uttryckt i utländsk valuta och återbetalbar i nationell valuta är klara och begripliga ska bedömas utifrån om långgivaren, som besitter sakkunskap och ämneskännedom som näringsidkare, endast ger konsumenten objektiv och abstrakt information, bland annat räkneexempel, utan hänsyn till om det ekonomiska sammanhanget kan påverka växelkursens svängningar?

(1) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Överklagande ingett den 21 augusti 2019 av Alfamicro - Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 28 juni 2019 i mål T-64/18, Alfamicro mot kommissionen

(Mål C-623/19 P)

(2019/C 348/14)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Alfamicro - Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (ombud: G. Gentil Anastácio och D. Pirra Xarepe, advogados, och M. Stock da Cunha, advogada estagiária)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i mål T-64/18, (1)
- ogiltigförklara kommissionens beslut C (2017) 8839 final av den 13 december 2017, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anser att en avtalsfordran uppkommer till följd av själva avtalet. Om kommissionen i målet om fastställsetalan kan framställa sina anspråk, men inte gör det, kan den följaktligen inte efter det att dom meddelats utfärda exekutionstitlar rörande nya fordriingsbelopp.

Kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk.

Tribunalen prövade i sin fastställsedom (T-831/14) (2) kommissionens fordran till följd av bidragsavtalet, och inte, såsom tribunalen nu felaktigt anser, vilka kostnader som inte berättigade till stöd för den period som revisionen avsåg.

Av domslutet i domen i målet om fastställsetalan (T-831/14) framgår inte någon begränsning, vare sig beträffande fordringen, tidsperioden eller kostnaderna.

En enda förpliktelse, nämligen fordringen enligt bidragsavtalet, ska motsvaras av en enda exekutionstitel.

Det är oförenligt med tribunalens slutgiltiga fastställelse av en fordran att fordringsägaren efter domen gör gällande att samtliga belopp inte beräknats.

Klaganden anser att kommissionen, efter det att en talan om fastställelse av en unionen tillhörig avtalsfordran har väckts, inte längre får utfärda exekutionstitlar som inte har tribunalens dom som utgångspunkt.

Om fastställsetalan avser kommissionens avtalsfordran gentemot gäldenären, medför tribunalens behörighet att fastställa fordringen att kommissionen inte har befogenhet att utfärda exekutionstitlar som har företrädare framför domen.

⁽¹⁾ EU:T:2019:453

⁽²⁾ Se mål C-14/18P.

Överklagande ingett den 27 augusti 2019 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 18 juni 2019 i mål T-624/15, European Food m.fl. mot kommissionen

(Mål C-638/19 P)

(2019/C 348/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och P.-J. Loewenthal)

Övriga parter i målet: European Food SA, Starmill SRL, Multipack SRL, Scandic Distilleries SA, Ioan Micula, Viorel Micula, European Drinks SA, Rieni Drinks SA, Transilvania General Import-Export SRL, West Leasing International SRL, Konungariket Spanien och Ungern

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 18 juni 2019 i de förenade målen T-624/15, T-694/15 och T-704/15, European Food m.fl./kommissionen ⁽¹⁾,
- avfärda den första grundens första del och den andra grundens första del i mål T-704/15,
- avfärda den andra grundens första och andra del i målen T-624/15 och T-694/15,
- återförvisa de förenade målen T-624/15, T-694/15 och T-704/15 till tribunalen vad avser de grunder som inte redan har prövats, och
- låta frågan om rättegångskostnader vad avser förfarandet vid tribunalen och målet om överklagande anstå.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör i den första grunden för överklagandet gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tolka och tillämpa artikel 108 FEUF och/eller kapitel 2 i bilaga V till Rumäniens anslutningsakt ⁽²⁾ på ett felaktigt sätt samt genom en felaktig rättslig bedömning av de faktiska omständigheterna då tribunalen bedömde att kommissionen inte var behörig att anta det omtvistade beslutet ⁽³⁾.

- Kommissionens huvudargument är att tribunalen felaktigt bedömde att den åtgärd varigenom Rumänien beviljade stöd till Ioan och Viorel Micula, investerare med svenskt medborgarskap, och tre rumänska bolag som detta par styrde (nedan tillsammans kallade Micula-gruppen) var upphävandet av investeringsincitamenten den 22 februari 2005. Det är istället genom Rumäniens utbetalning av det skadestånd som beviljades till följd av upphävandet av dessa investeringsincitament, vilket inträffade efter Rumäniens anslutning till Europeiska unionen, som stödet beviljades Micula-gruppen.
- Kommissionens andrahandsargument är att även om tribunalen hade fog för sin bedömning att den åtgärd varigenom stödet beviljades skulle vara Rumäniens upphävande av investeringsincitamenten (*quod non*), var kommissionen ändå behörig att anta det angripna beslutet enligt kapitel 2 i bilaga V i Rumäniens anslutningsakt.

Kommissionen gör i en andra grund gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tolka och tillämpa artikel 2 i Rumäniens anslutningsakt och reglerna för unionsrättens tillämpning i tiden (*ratione temporis*) på ett felaktigt sätt, och/eller genom en felaktig tolkning eller tillämpning av 1995:års Europaavtal⁽⁴⁾, samt genom en felaktig rättslig bedömning av de faktiska omständigheterna då tribunalen bedömde att unionsrätten inte var tillämplig på det beviljade skadeståndet.

- Kommissionens huvudargument är att tribunalen felaktigt bedömde att unionsrätten inte var tillämplig på det beviljade skadeståndet på grund av att alla omständigheter som gav upphov till skadeståndet inträffade innan Rumäniens anslutning. Skadeståndet utgör istället de framtida följderna av en situation som uppstod innan anslutningen i den mening som avses i reglerna för unionsrättens tillämpning i tiden (*ratione temporis*).
- Kommissionens andrahandsargument är att även om tribunalen hade fog för sin bedömning att skadeståndet utgör de framtida följderna av en situation som uppstod innan anslutningen (*quod non*), var unionsrätten ändå tillämplig på skadeståndet eftersom 1995:års Europaavtal, som ingår i unionsrätten, var tillämpligt på alla händelser som gav upphov till skadeståndet, vilka inträffade innan anslutningen.

Kommissionen gör i en tredje grund gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tolka artikel 107.1 FEUF felaktigt och tillämpa artikel 64.1 iii i 1995:års Europaavtal felaktigt, då tribunalen bedömde att skadeståndet i det angripna beslutet felaktigt hade klassificerats som en förmån av skiljedomstolen.

- Tribunalen bedömde för det första felaktigt att kommissionen saknade behörighet att anta det angripna beslutet och att unionsrätten inte var tillämplig på det beviljade skadeståndet.
- För det andra underlät tribunalen att bemöta alla argument som framlagts i det angripna beslutet till stöd för att Rumänien beviljat Micula-gruppen en fördel. De argument som inte bemötts är i sig tillräckliga för att motivera förekomsten av en fördel.

⁽¹⁾ EU:T:2019:423

⁽²⁾ Akt om villkoren för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen (EUT 2005, L 157, s. 203).

⁽³⁾ Kommissionens beslut (EU) 2015/1470 av den 30 mars 2015 om det statliga stöd SA.38517 (2014/C) (f.d. 2014/NN) som Rumänien har genomfört – Skiljedomen Micula mot Rumänien av den 11 december 2013 (EUT 2015, L 232, s. 43).

⁽⁴⁾ Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan ... (EUT 1994, L 357, s. 2).

TRIBUNALEN

Talan väckt den 10 juli 2019 – ZU mot EEAS

(Mål T-499/19)

(2019/C 348/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZU (ombud: advokaten C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten (EEAS)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara de beslut som meddelades av EEAS den 31 augusti 2018 och den 10 januari 2019 om genomförande av hälsovårdshetens promemoria av den 30 augusti 2018 genom att dra av sjukfrånvaro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre rättsliga grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning och omsorgsplikten, ökning av kostnadsestimat som medfört att sökanden utan sakliga skäl ålagts ansvar för att inte ha infunnit sig för läkarkontroll i Bryssel.
 2. Andra grunden: Maktmissbruk med uppsåt att underminera sökandens ställning på grund av jäv.
 3. Tredje grunden: Uppenbart felaktig bedömning med avseende på frågan huruvida sökandens rättsställning har ändrats, samt underlåtenhet att göra en grundlig undersökning av varför sökanden ålagts ansvar för att inte ha infunnit sig för läkarkontroll.
-

Talan väckt den 17 augusti 2019 – Scandlines Danmark och Scandlines Deutschland mot kommissionen**(Mål T-566/19)**

(2019/C 348/17)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Scandlines Danmark ApS (Köpenhamn, Danmark), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokat L. Sandberg-Mørch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 22 juli 2019 om delvis avslag på sökandenas begäran om en förlängning – till den 5 september 2019 eller till slutet av augusti 2019 – av fristen för att inkomma med synpunkter inom ramen för det formella granskningsförfarandet i ärende SA. 39078 (2019/C) (ex 2014/N) – Finansiering av projektet Fehmarn Belt Fixed Link,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Genom den första grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte sin skyldighet att motivera beslutet att inte förlänga den aktuella fristen till den 5 september eller 31 augusti 2019, eftersom beslutet inte innehåller några skäl för detta avslag, alternativt är beslutet i vart fall otillräckligt motiverat.
2. Genom den andra grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 6.1 i genomförandeförordningen ⁽¹⁾, och därigenom åsidosatte sökandenas rätt att i egenskap av berörda parter faktiskt få delta i det formella granskningsförfarandet avseende ärende om statligt stöd SA.39087, eftersom begäran var motiverad, välgrundad och proportionerlig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUTL 248, 2015 s. 9).

Överklagande ingett den 23 augusti 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management mot EUIPO – Lacoste (LOVE PINK)**(Mål T-582/19)**

(2019/C 348/18)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter**

Klagande: Victoria's Secret Stores Brand Management, Inc. (Reynoldsburg, Ohio, Förenta staterna) (ombud: J. Dickerson, Solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Lacoste SA (Paris, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket LOVEPINK – Registreringsansökan nr 11 853 389

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 27 maj 2019 i ärende R 1078/2018-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara det överklagade beslutet, nämligen i den mån som det avser den grund för invändning som avses i artikel 8.1 b i förordning 2017/1001,
- godkänna att registreringsansökan nr 11 853 389 beviljas,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets och Europaparlamentets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 23 augusti 2019 – Electrolux Home Products mot EUIPO - D. Consult (FRIGIDAIRE)

(Mål T-583/19)

(2019/C 348/19)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Electrolux Home Products, Inc. (Charlotte, North Carolina, Förenta staterna) (ombud: P. Brownlow, Solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: D. Consult (Wattignies, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket FRIGIDAIRE – Registreringsansökan nr 71 241

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 17 juni 2019 i ärende R 166/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara annulleringsenhetens beslut av den 23 november 2017, ärende nr 11921 C, att förklara EU-varumärket ogiltigt såvitt avser torkapparater för kläder, tvättmaskiner, diskmaskiner och spisar,
- fastställa att registreringen av EU-varumärket kvarstår såvitt avser torkapparater för kläder, tvättmaskiner, diskmaskiner och spisar,
- förplikta EUIPO att bära sina egna kostnader och att ersätta klagandens kostnader.

Grunder

- Överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den slog fast att användningen av klagandens varumärke, såsom följer av försäljning av torkapparater för kläder, tvättmaskiner, diskmaskiner och spisar till militärförläggningar i Tyskland och Belgien, inte utgjorde användning av EU-varumärket i den mening som avses i artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig tillämpning av artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 när den underlät att beakta de bevis för användning som klaganden tillhandahållit avseende försäljning till Johann Fouquet GmbH inom ramen för sin bedömning för klagandens totala användning av EU-varumärket för torkapparater för kläder, tvättmaskiner, diskmaskiner och spisar.
 - Överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig tillämpning av artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 när den underlät att beakta de bevis på användning på sociala medier som klaganden tillhandahållit inom ramen för sin bedömning för klagandens totala användning av EU-varumärket för torkapparater för kläder, tvättmaskiner, diskmaskiner och spisar.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV